

Gf.IV.30.733/2012/3.

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kővágó László ügyvéd (CÍM) által képviselt FELPERES NEVE (CÍM.,

Cg.: ..., adószám: ...) felperesnek, a Dr. Tiborcz Attila ügyvéd (CÍM) által képviselt ALPERES NEVE (CÍM) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indult perében a Debreceni Törvényszék

2012. október 3. napján meghozott 5.G.40.143/2010/67. számú ítélete ellen az alperes részéről 72. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - a 2013. május 15. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 95 250 (Kilencvenötezer-kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a 67. sorszámon meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7 926 038 Ft-ot és annak az ítéletben részletezettek szerinti késedelmi kamatát, továbbá 810 900 Ft perköltséget.

Az ítélet indokolásában megállapított tényállás szerint az alperes 2008. augusztus 14-én keltezett ajánlat kérése és a felperes 2008. augusztus 21-én készített, majd szeptember 10-én módosított árajánlata alapján a peres felek között 2008. október 14-én írásba foglalt vállalkozási szerződés jött létre, amelyben az alperes 1 db VFP-60/2-C típusjelű tömlős szűrőberendezés gyártását rendelte meg a felperestől a tisztítást vezérlő automatikával, hágcsóval, kezelőjárdával és korláttal, a szűrőházon csigás bunkerrel, a bunker kiadagoló nyílásán forgócellás adagolóval, valamint alátámasztó acélszerkezettel.

A szerződésben a felek rögzítették, hogy a berendezés által szűrendő közeg napraforgóhéj tüzeléséből származó füst-gáz és részletesen meghatározták a szűrőberendezés műszaki paramétereit, továbbá rögzítették, hogy a szűrést követően a kimenő porkoncentráció maximum 50 mg/m³ lehet.

A vállalkozói díj összegét a felek 24 600 000 Ft + áfa összegben határozták meg azzal, hogy az tartalmazza a vezetőszerelő díját a szűrőberendezés felállítására és beüzemelésére maximum 72 óra terjedelemben kiskunfélegyházi helyszínen. Ezt meghaladóan a vezetőszerelői szolgáltatás igénybevételére 4500 Ft/óra ellenében van lehetőség, amelynek elszámolása a szerelési napló alapján történik.

A felperes módosított árajánlatában külön megrendelhető tételként feltüntetett szigetelési munkákra a felek között létrejött szerződés nem terjedt ki.

A felperes a szűrőberendezést elkészítette, az alperes pedig azt 2009. február 25-e és 27-e között elszállította.

A berendezés összeszerelését az alperes a felperes vezetőszerelőjének igénybevétele nélkül, a rendelkezésére bocsátott gépkönyv alapján végezte el és a felperestől csupán a szűrőzsákok helyszíni beszerelését igényelte.

A felperes szakemberei először 2009. március 25-én jelentek meg a helyszínen a szűrőzsákok beszerelése érdekében, amikor megállapították, hogy a zsákok beszerelése nem lehetséges, mivel a szűrőberendezésbe a tisztagáz-oldali csőcsatlakozáson keresztül füst-gáz áramlott, amiből nedves, iszapos szennyeződés csapódott ki és elszennyezte a szűrőberendezés belsejét.

Az ekkor felvett jegyzőkönyvben a felperes szakemberei javaslatot tettek az általuk tapasztalt hibák és hiányosságok megszüntetésének módjára azzal, hogy a szűrőzsákok beszerelésére csak ezen hibák és hiányosságok megszüntetése után kerülhet sor.

A szűrőzsákokat a felperes végül 2009. április 24-én szerelte be, amelyet követően - 2009. április 30-án - megtörtént a szűrőberendezés átadás-átvétele. Az ekkor felvett jegyzőkönyvben - egyebek mellett - rögzítésre került, hogy a zsákos porszűrő berendezés folyamatos üzemelésre alkalmas.

2009. június 8-án és június 11-én az alperes hibajelentést küldött a felperesnek, amelyre tekintettel a felek 2009. június 15-én helyszíni vizsgálatot tartottak. Ennek során megállapították, hogy a vezérlő elektromos betápján nagyfrekvenciás zavarjelek tapasztalhatók, amelyek a vezérlő normál működését megzavarták illetve lehetetlenné tették. Ekkor a felperes szakemberei egy interferencia felharmonikus szűrőt építettek be a vezérlőbe, amelynek következtében a zavarjelek megszűntek.

2009. június 17-én ugyanakkor a felperes levelet írt az alperesnek, amelyben arról tájékoztatta, hogy a vezérlő elektronika meghibásodását az elektromos rendszer nem szabvány szerinti kiépítése okozta és felhívta az alperes figyelmét a hiba kijavításának szükségességére.

2009. június 19-én az alperes újabb hibajelentést küldött a felperesnek, amelyben a szűrőberendezés automatikájának meghibásodását jelezte.

A bejelentésre a felperes 2009. július 7-én a helyszínen újabb vizsgálatot tartott. Ennek során megállapította, hogy a szűrő bunkerében a felgyúlt pernye az ajtó felső pereméig ér. A szűrőberendezés bunkerének ajtaja valamint a bunker alsó részéhez tartozó csatlakozó forgócellás adagoló nincs szigetelve, ezáltal kondenzáció jöhet létre.

A bunkerben felgyúlt pernye kiürítése során az volt tapasztalható, hogy a forgócellás adagoló alá szerelt csiga nem képes elhordani a leadagolt port, emiatt az adagoló cellái feltelve forognak.

Az ekkor felvett jegyzőkönyvben rögzítésre került továbbá, hogy a szűrő bunkerének alsó részébe egy bolygató berendezés kerül beszerelésre, ami egyelőre kézi működtetésű, de később gépi forgatású lesz.

A felperes javaslatot tett a forgócellás adagoló alatti csiga szállító teljesítményének felülvizsgálatára és a csiga átalakítására, továbbá a bunker ajtó és a forgócellás adagoló hőszigetelésére.

2009. októberében az alperes által megrendelt levegő tisztasági vizsgálat megállapította, hogy a szűrőberendezés által kibocsátott portartalom 130 mg/m^3 -rel lépte túl a vonatkozó rendelet szerinti határértéket és 230 mg/m^3 -rel a szerződésben vállalt határértéket.

2009. november 3-án - az alperes újabb hiba bejelentését követően - a felperes szakemberei újabb helyszíni vizsgálatot tartottak, amelynek során az egyik mágnes szelep meghibásodását állapították meg. Az ekkor felvett jegyzőkönyvben rögzítésre került továbbá, hogy a szűrőberendezés eredeti vezérlőegységét kikötötték és további vizsgálat céljából elvitték.

A másnap, 2009. november 4-én keltezett levelében pedig a felperes arról tájékoztatta az alperest, hogy a november 3-i helyszíni vizsgálaton tapasztalt szakszerűtlen üzemeltetés miatt a szűrőzsákokra adott garanciát azonnali hatállyal megvonja.

2009. november 10-én újabb helyszíni vizsgálatra került sor, amelyen részt vett az CÉG1 képviselője, **TANÚ3** is, akinek kérésére a jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy a mozgó vasmag tömítő része nitril, ennek megengedett maximum középhőmérséklete 85°C , a lefúvató szelep membránjai viton anyagúak, amelyek megengedett maximum középhőmérséklete 150°C .

A 2009. november 12-én írt levelében a felperes arról tájékoztatta az alperest, hogy a szelepek tömítése a szigetelés hiánya miatti magas hőhatás következtében hibásodott meg, ezért felhívta az alperest, hogy a szigetelési hiányosságokat soron kívül szüntesse meg.

A sorozatos meghibásodásokra tekintettel az alperes egy külső céget, az CÉG2-t bízta meg a szűrőberendezés átvizsgálásával, aki a vizsgálat eredményeként a szűrőberendezés átalakítását javasolta az alperesnek.

Ezt követően az alperes az CÉG2 közreműködésével átalakította a perbeli berendezést, amelynek során 192 db új szűrőzsák és 72 db szűrőkosár került beépítésre, 120 db szűrőkosár pedig át lett alakítva.

Az átalakítás költsége 12 300 237 Ft volt.

Az alperes a felperesnek járó vállalkozói díjból 7 641 600 Ft-ot nem fizetett ki, két részszámlát pedig késedelmesen egyenlített ki, amelynek következtében 284 438 Ft késedelmi kamattartozása keletkezett a felperessel szemben.

A felperes a keresetében 7 641 600 Ft hátralékos vállalkozói díj és járulékai, valamint 284 438 Ft tőkésített késedelmi kamat megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte.

A keresetben megjelölt tartozását az alperes nem vitatta, azonban állította, hogy a felperes a vállalkozási szerződést hibásan teljesítette, amelynek következtében összesen 15 346 583 Ft javítási- és többletköltsége merült fel, amelyet a Ptk. 308/C. §-a alapján kért a felperes követelésébe beszámítani.

Az elsőfokú bíróság a perben széleskörű tanúbizonyítást folytatott le és szakértői bizonyítást rendelt el.

A per során beszerzett, **SZAKÉRTŐ1** és **SZAKÉRTŐ2** igazságügyi szakértők által készített szakértői véleményeket az elsőfokú bíróság aggálytalannak fogadta el és azok alapján azt állapította meg, hogy a felperes részéről hibás teljesítés nem történt. A szűrőberendezés ugyanis a szerződésben meghatározott paramétereket azért nem tudta produkálni, mert azt az alperes nem megfelelően szerelte össze és annak szigetelését sem megfelelően végezte el, továbbá a porszűrő berendezés vezérlésének átalakításával és a kihordó csiga szakaszos üzemeltetésével a szerződésben foglaltaktól eltérően működtette a szűrőberendezést, amely okok együttesen vezettek a berendezés nem megfelelő működéséhez.

Ezért az elsőfokú bíróság az alperest a felperes keresetében foglaltak szerint marasztalta.

Az elsőfokú bíróság mellőzte az alperesnek **TANÚ1** tanúkénti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát, amely döntését azzal indokolta, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján az összeszerelés szakszerűtlensége tényként volt megállapítható, így e tekintetben **TANÚ1** tanúkénti kihallgatásától további eredmény nem volt várható.

Ugyancsak mellőzte az elsőfokú bíróság az alperesnek az új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát, mivel véleménye szerint a más szakértő kirendelésének a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében meghatározott feltételei nem álltak fenn.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Az alperes véleménye szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a perbeli berendezést nem egy önálló, a környezetétől függetlenül működő egységként kezelte és ennek következtében nem vizsgálta, hogy az megfelelt-e azoknak a műszaki paramétereknek, amelyeket a felek a vállalkozási szerződésben meghatároztak.

Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során nem megfelelően vette figyelembe az alperes által kihallgatni kért tanúk vallomásait, amelyekkel - szerinte - bizonyította a felperes hibás teljesítését.

Véleménye szerint **TANÚ2** tanúvallomása például bizonyította, hogy a felperes részéről beépített szűrőzsákok anyaga nem volt megfelelő, illetve túl gyors volt a légsebesség a szűrőben és ezért nem tudott leülepedni a lefűjt por.

A berendezés csak azt követően működött megfelelően miután a zsákok számát és méretét megnövelték, ezáltal lecsökkentették a belső légmozgás sebességét.

Az alperes állítása szerint **TANÚ3** tanúvallomása bizonyította, hogy a nagy membrán tömítése viton alapú volt és ez 150 °C-os hőmérsékletet bírt el, a lefúvató berendezést tartalmazó szekrényben lévő szelepek tömítő anyaga pedig nitril alapú volt, amely 80 °C-os hőmérsékletet bír el. A vállalkozási szerződésben foglaltak szerint ugyanakkor az egész berendezésnek 250 °C hőmérsékletig kellett volna megfelelően működnie.

Állította továbbá az alperes, hogy **TANÚ4** tanúvallomása bizonyította, hogy a felperes által beépített szűrőzsákok szűrőfelülete a megfelelő működéshez kevés volt és a szűrőfelületet 50%-kal meg kellett növelni a megfelelő eredmény eléréséhez. Ehhez pedig az alperesnek a szűrőberendezés házát is át kellett alakítania.

TANÚ5 tanúvallomása bizonyította, hogy a vezérlőben az elektromos nyomtatott áramkör nem volt árnyékolva és a felületi védelem sem volt kialakítva.

TANÚ6 tanúvallomása pedig azt igazolta, hogy a szűrőház vezérlése nem működött megfelelően, abba a felperes szakemberei egy zavarászűrőt építettek be, de a működés ezt követően sem volt kifogástalan.

Hivatkozott az alperes a fellebbezésében a 2009. június 15-én felvett helyszíni jegyzőkönyvre is, amelyben rögzítésre került, hogy a felperes szakemberei a vezérlőbe egy interferencia felharmónikus szűrőt építettek be, amivel - véleménye szerint - a szűrővezérlő tekintetében elismerték a hibás teljesítés tényét.

Sérelmezte az alperes a fellebbezésében a szakértőnek azt a megállapítását, amelyben az alperes terhére rótták, hogy előzetesen nem tervezte meg a szűrőberendezést. Ez ugyanis nem az ő, hanem a felperes feladata volt, aki ezeket a terveket a berendezés átadásával együtt át is adta számára.

Az alperes véleménye szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság az ítéletében, hogy a berendezés szigetelését az alperes nem megfelelően végezte el és a hibák részben emiatt következtek be.

Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy a felperes árajánlatában a szigetelés csak opcióként szerepelt és a részére átadott gépkönyv sem tartalmazta, hogy a berendezés csak a szigetelés megépítését követően alkalmas az üzemszerű működésre.

Állította az alperes azt is, hogy a szűrőfejet és a bunkert egybeszerelten szállította le a felperes, így ezen szerkezeti egységen belül utóbb az alperes semmiféle munkát, így szigetelést sem végezhetett.

Hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra is, hogy a szakértői véleményben foglaltaktól eltérően, a leszállítandó szelepek típusát és anyagát nem prospektusból választotta ki, hanem pontosan meghatározott teljesítményre és hőfokra vonatkozóan kért árajánlatot a felperestől, aki ennek ellenére részben olyan anyagokat épített be a berendezésbe, amelyek az előre megadott hőfokot nem bírták.

Az alperes mellékelte a fellebbezéséhez SZAKÉRTŐ3 igazságügyi szakértőnek az ő felkérésére készített magánszakértői véleményét és kérte, hogy a másodfokú bíróság a döntése meghozatala során vegye figyelembe az abban foglaltakat, vagy arra tekintettel rendelje el új szakértő bevezetését a perbe.

A felperes a másodfokú tárgyaláson szóban előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy az alperes csupán a számára kedvező tartalmú tanúvallomásokat idézte a fellebbezésében, a szakértőnek az észrevételére adott válaszait azonban figyelmen kívül hagyta. Márpedig a szakértő az előbb

írásban, majd szóban megtett nyilatkozatában egyértelműen úgy foglalt állást, hogy a felperes teljesítése szerződésszerű volt, a tapasztalt hibák a szakszerűtlen összeszerelés és a szerződésben foglaltaktól eltérő működtetés következményei voltak.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a peres felek részben eltérő előadásainak, a tanúk vallomásainak és a csatolt okiratok tartalmának, valamint az igazságügyi szakértői véleményeknek az egybevetése és azok okszerű, a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelése alapján a tényállást helyesen állapította meg.

A Pp. 3. §-a (3) bekezdésének és a Pp. 164. §-a (1) bekezdésének megfelelő, a bizonyítási kötelezettségről, a bizonyítási teherről és a bizonyítatlanság jogkövetkezményeiről szóló tájékoztatás után lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az alperes nem tudta bizonyítani a felperes hibás teljesítését.

Alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a felperes teljesítése megfelelt-e a szerződésben foglaltaknak. Ezt cáfolják az elsőfokú eljárásban 41. sorszámú meghozott kirendelő végzés 3. és 4. bekezdésében foglalt feladat meghatározások és az elsőfokú bíróság ítéletének 8. oldalán 3. és 6. bekezdéseiben tett megállapítások. A felperes azt a tényt nem vitatta, hogy a szűrőberendezés a kívánt mérési eredményeket nem biztosította, azonban arra hivatkozott, hogy a hőtermelő berendezés azért működött hibásan, mert az alperes nem megfelelően szerelte össze a szűrőberendezést, valamint az elektromos hálózata nem volt szabványos és a szűrőberendezés szigetelése sem került megfelelően elvégzésre. Ezért az alperesnek ahhoz, hogy a beszámítási kifogása jogalapját a bíróság megállapíthassa, nem a hibajelenségek felmerülését, hanem azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes hibás teljesítése az oka annak, hogy a kívánt eredményt a hőtermelő berendezés nem teljesíti. Az ítélet tábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság helyesen, a rendelkezésére állt bizonyítékok okszerű értékelése és mérlegelése alapján állapította meg, hogy ezt az alperes a perben nem tudta bizonyítani.

Az alperes által a fellebbezésében megjelölt tanúvallomásokkal összefüggésben az ítélet tábla kiemeli, hogy **TANÚ2** a hiba jelenségek felmerülését bizonyította, melyet a felperes sem vitatott, azonban azt, hogy a tapasztalt hibák a felperes hibás teljesítésének következményeként jelentkeztek, a tanú vallomása nem igazolta.

TANÚ3 tanúvallomása ugyancsak a hibajelenségek (a szelepek meghibásodása) tényét és annak közvetlen kiváltó okát (túl magas hőmérséklet) bizonyította, azonban azt nem, hogy ez a felperes nem szerződésszerű teljesítése miatt következett be. Ellenkezőleg, a tanú - a szakértővel egyezően - azt adta elő, hogy a felperes által beépített tömítések a forgalomban beszerezhető, legmagasabb hőmérsékletet eltűrő tömítések voltak, ezért a tanú a szelepek újbóli meghibásodását nem másféle tömítések beépítésével, hanem a szigetelés elkészítésével javasolta megszüntetni.

TANÚ4 tanúvallomása szintén a hibák felfedezését (a szűrőzsákok hamar eltömődtek) támasztotta alá, annak a felperesi állításnak a cáfolatára azonban nem volt alkalmas, hogy ez a berendezés műszaki feltételeinek - az alperes részéről történt - megváltoztatása (a kihordó csiga szakaszos üzemeltetése, a lefúvatás ciklus idejének megnövelése) miatt következett be.

TANÚ5 tanúvallomása pedig még az alperes részéről állított hibajelenség tényét sem igazolta, hiszen a kihallgatása során akként nyilatkozott, hogy ő a helyszínen hibát nem észlelt, csupán az alperes alkalmazottai tájékoztatták arról, hogy a vezérlőegységgel kapcsolatban korábban milyen hibákat tapasztaltak. Önmagában pedig az a megállapítása, hogy a nyomtatott áramkörön felületi védelem nem volt kialakítva, nem volt alkalmas annak bizonyítására, hogy a vezérlőegység tekintetében a felperes hibásan teljesített, figyelemmel arra is, hogy azt **SZAKÉRTŐ1** igazságügyi szakértő konkrét vizsgálaton alapuló szakértői véleménye sem támasztotta alá.

TANÚ6 szintén a hibát (a vezérlés nem működött megfelelően) igazolta, amely vallomás alapján azt a vitás kérdést nem lehetett eldönteni, hogy a hiba a felperes által készített vezérlés hiányosságai vagy az alperes által kiépített elektromos hálózat hibái miatt következett-e be. Ezért e vallomás sem volt alkalmas a **SZAKÉRTŐ1** szakértői véleményében foglaltak cáfolatára, mely szerint a felperes által biztosított vezérlőegység a szerződésszerű teljesítésnek megfelelt.

Az alperes tévesen értelmezte a szakértőnek a tervezés hiányával kapcsolatos megállapításait. A szakértő ugyanis az alperesi észrevételekre írásban adott nyilatkozatában és a tárgyaláson szóban is előadta, hogy az alperesnek nem a szűrőberendezést kellett (volna) megtervez(tet)nie, hanem az egész rendszer egyes elemeinek az áramlási és hőtechnikai tervezését kellett volna elvégez(tet)nie, amivel elkerülhető lett volna, hogy az alperes utólag, az egyes részek összeszerelése után hajtson végre módosításokat a kívánt mérési eredmények elérése érdekében.

A szigetelési hiányosságokkal összefüggésben is alaptalanok voltak az alperes fellebbezési érvei.

Az elsőfokú eljárásban 2012. október 3-án megtartott tárgyaláson **SZAKÉRTŐ2** igazságügyi szakértő úgy nyilatkozott, hogy a felperes által elkészített és az alperes részére több darabban leszállított szűrőberendezést az összeszereléskor kellett (volna) szigetelni, mivel annak a korábbi elvégzése akadályozta volna magát az összeszerelést. Előadta a szakértő azt is, hogy a lefúvató berendezés az összeszereléskor ugyancsak szigetelhető lett volna és nem volt olyan technikai ok, ami miatt annak a berendezésnek a szigetelését már a felperesnek el kellett volna végeznie, továbbá az utólagos szigetelés fontosságára a felperes vezetőszerelője az összeszerelés során - amennyiben az alperes igénybe vette volna - felhívhatta volna az alperes figyelmét. Az alperes azonban nem tartott igényt a felperes vezetőszerelőjének munkájára a szűrőberendezés összeszerelése során, amely döntésének következményeit nem háríthatja át a felperesre. Nem lehetett jelentőséget tulajdonítani annak az alperesi hivatkozásnak sem, hogy a felperes jóval a szerződéskötést

követően adta ki az alperes kérésére a szigetelési terveket, ugyanis az alperes nem kérte a szigetelést a felperestől, így annak terveit sem volt köteles a felperes részére átadni.

Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával is, hogy az alperes terhére esnek a berendezés megváltoztatásával összefüggésben keletkezett bizonyítási nehézségek.

Az alperes bizonyítási indítványait is helyesen utasította el az elsőfokú bíróság, ugyanis a szakértői vélemény az ítélet tábla megállapítása szerint sem szenvedett a Pp. 182. §-a (3) bekezdésében felsorolt hibákban és **TANÚ1** tanúkénti vallomása sem befolyásolta volna a szakértői véleményben tett megállapításokat.

A fellebbezéshez csatolt szakértői vélemény mint a fél nyilatkozata vehető figyelembe, azonban az sem volt alkalmas arra, hogy a bíróságban nyomatékos kétséget ébresszen a perben beszerzett valamennyi okirat áttanulmányozását, a helyszíni vizsgálatok elvégzését és a szükséges okiratoknak a peres felektől történő beszerzését követően elkészített szakértői vélemények helyességét illetően.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján, utalással a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra is - lényegében helyes indokai alapján helyben hagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a saját költségeit (fellebbezési illeték, ügyvédi munkadíj) maga köteles viselni. Köteles továbbá megtéríteni a felperes számára a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárással felmerült ügyvédi munkadíjból eredő perköltségét, amelynek összegét az ítélet tábla a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján hivatalból határozta meg „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja, (5) és (6) bekezdéseinek, valamint a 4/A. §-ának alkalmazásával figyelemmel arra is, hogy a felperes írásbeli fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, csak a tárgyaláson szóban nyilatkozott.

Debrecen, 2013. május 15.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró,
Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk. bíró